

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra VOR TID.

Citation: Kaalund, H. V.: "Samlede Digte", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 45. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-idm140388194026624/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Ja, trods al vor Kløgt og vor smukke Stil,
og alle de mange Maskiner,
vor Tid har om Munden saa sygt et Smil,
og sørgende ere dens Miner.
Det tykkes mig tidt, som det lider mod Kvæld,
som vi skal gjenfødes i Livets Væld!

Naar Bølgen sig løfter, den synke maa,
for atter sig mægtigt at hæve --
saa lad det kun falde, som ej kan bestaa;
hvad Aanden tilhører, skal leve!
Jeg tror det forvist, det hæver sig vel
med sejerrig Pande af Livets Væld!

Jeg tror det forvist, jeg stoler paa Gud!
Til Lise for Menneskesorgen
den Kamp for Lyset skal kæmpes ud,
og Dæmringen følges af Morgen;
ja friskere Slægter til Jorderigs Held
opdukke, forklared', af Livets Væld!

Men naar skal den komme, den store Idé,
som Tiden forjetter at føde?
Skal fjernere Slægter dens Straaler først sé,
naar vi, som den aned, er døde?
Jeg havde saa gjerne badet min Sjæl
i Livets evige Sundheds Væld --